PETRUS PICTAVIENSIS. PETRUS COMESTOR

Frankreich, 13. Jh. Seite 20r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=901
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

cum patre egssus ē. Et facta ē caligo ⁊ apparuit
ignis quasi clibanus transiens. int͛ diuisiones illa͂.
⁊ consumens eas. Ecce signum. Et t͛minos terre
pmissionis diffiniuit ei dn̄s. a riuo ocula flu
mine egipti. usq; ad eufraten: ⁊ populos ei noīauit.

xvi. Igit͛ saray non **De fuga agar: ⁊ ortu ismaelis.**
habebat liberos. ⁊ dix͛ abre. Ingredere ad ancillā
meā agar. si forte ex illa suscipiā filios. Et ingss
sus ē ad eam. Que cū concepisset: despexit dn̄am
suā. ⁊ abram dissimulabat. Et ait saray. Inique
agis cont͛ me. Judicet ds̄ int͛ me ⁊ te. Cui abram.
Ecce ancilla tua in manu tua. utere ea ut libet.
Affligente eā saray: illa iniit fugā. uolens redi
re in patriam. quia egiptia erat. Et inuenit eam
angls̄ dn̄i sisteret: ⁊ uiā ignoraret: soliuagam iuxta
puteum qui ē in uia in deserto sur. Qui dixit
ad eā. Vnde uenis. Et quo uadis? Et illa. A facie
dn̄e mee saray fugio. Cui angls̄. Reuertere ad do
minā tuā. ⁊ humiliare sub ea. Et rursū. Concepis
ti. et paries filium. et uocabis nomen ei hisma
el. hic p͛mo legit͛ nom̄ p͛dictum a dn̄o. qd̄ p͛rarū
ē. Manꝰ ei contra om̄s. ⁊ manus omniū cont͛
eum. Et e regione fr̄m suoꝝ figet tentoria. Qd̄
tn̄ n̄ de ipso legit͛. s; de filio eiꝰ cedar. Tam̄ de gn̄e
eiꝰ hoc p͛dictum ē. quia sarraceni. uagi sedib; in
certis: gentes quib; desertum. ex lat͛e uingitur.
impugnant. ⁊ ab omnib; impugnant͛. hoc aut͛
p͛cipue futurū erat scd̄m methodiū: qn̄do .iiii͛.
p͛ncipes de gen͛e ismael: quos etiā filios uinee
uocat: forte: p͛ue saniā tanq̄m ebrios. oreb. s. ⁊ zeb.
⁊ zebee. ⁊ salmana: egssi sc͛ de solitudine: contra
filios isr͛l. qui uicti p͛ gedeonē. reu͛si sc͛ in so
litudinē de qua p͛dierāt. Qd̄ u͛ legit͛ in genesi:
hic erit fer͛ homo: hebreus habet. phara: qd̄ so
nat onager. Sp͛c hoc ut dic̄ methodꝰ dictum ē.
onag͛ ⁊ capree a deserto omnē bestiar͛ sup
gredient͛ rabiem. ⁊ mansuetoꝝ numerꝰ contē
t͛ abeis. Dicit enī de filiis hismael. futum ē ut
exeant adhuc semel. ⁊ obtinebīt orbem t͛re.
p͛. viii. ebdomadas annoꝝ. ⁊ uocabit͛ iter eoꝝ. uia
angustie. q͛a patrē illoꝝ ismael uocauit dn̄s
onagrum. in sacꝭ locis int͛ficient sacdotes. ibi
dem cū mulierib; dormient. ad sepulchra scoꝝ
religabūt iumenta. ⁊ hoc p̄nequitia xp̄ianoꝝ
qui tunc erūt: de quib; dr̄. in nouissimis dieb;
erunt homines sese amantes. ⁊c̄. Et tunc
implebit͛ qd̄ dictum ē p͛ ezechielē. fili hominis:
uoca bestias agri. ⁊ exhortare illas dicens. Con
gregamini ⁊ uenite. eo qd̄ sacificiū magnum
imolo uobis. manducate carnes fortiū. ⁊ bibi
te sanguinē excelsoꝝ. Cumq; loqueret͛ dn̄s
cū agar: p͛transiit in turbine. ⁊ ipsa uidit p͛c
teriora eius. ⁊ ait. Vidi posteriora uidentis me.
Et appellauit puteū uiuentis ⁊ uidentis. q͛a
uidāt eam ds̄. ⁊ quasi uitā reddidāt sicienti:
ostendendo puteum. Ad huc puteus agar os
tendit͛: int͛ cades ⁊ barad. Que cū redisset: pepit
filiū hismaelem. Abram erat. lxxx. vi. annoꝝ:
cū natꝰ ē hismael. **De pacto circumcisionis: ⁊ mu tatione noīs abre ⁊ sarai.**

xvii. Post q̄m undecentū annoꝝ ēē cepat: ap paruit illi dn̄s. dicens. Mul tiplicabo semen tuū. ⁊ tu custodies pactum meū. hoc sic circūcidet͛ ex uob. ⁊c̄. Sz ang͛. Legit͛ in uita clementis. qd̄ abraham alium habuerit filiū de agar: q͛ dictꝰ ē eliesdorꝰ. a q͛ p͛ se duxerit originē.
pactum exponat: nom̄ ei mutat. Dicebatur
enī abram: ex abba. ⁊ ram: quasi abbarā. i. pat͛
excelsus. ⁊ addita est. a. litt͛a: ⁊ dictus ē abrahā.
quasi abhaam. qd̄ sonat pat͛ multar͛. ⁊ subaudit͛
gentiū. hebrei tn̄ dicūt: qd̄ de nomine suo. te
t͛gramaton: e. litt͛am. addidit ds̄ abrahe. que
tam̄ sonat: a. ydioma enī eoꝝ est: scibere. a. et
sonare. e. ⁊ e conu͛so. h. aut͛ sup addita ē: causa
eufonie. Et quia tc̄ tempe circūcisionis muta
tum ē ei nomen: cū circumcidūt imponunt
hebrei noīa. Volens itaq; dn̄s quasi quodam
caractere p͛plm suū ab aliis discernē: indixit
eis circumcisionē sic. Circūcidet͛ ex uob omne
masculū. ⁊ circumcidetis carnē p͛putii uri.
infans octo dierū circūcidet͛: tam u͛nacls
q̄m empticꝰ. cuiꝰ caro circumcisa n̄ fuit: p͛i
bit anima illa de p͛plo. Quo cultello fieret:
n̄ ē p͛ceptum. Quare aut͛ fiebat lapideo: p͛c
dicemꝰ. Notandū qd̄ seruus p͛mo dictus est
a seruando. victores enī hostes uictos quos
ad uitam seruabant: seruos dixer͛t. Verna
u͛ ut u͛nula aut uernaculus: qui nutritus ē
domi. Empticꝰ: qui in p͛p͛a psona emptus ē.
originarꝰ: qui seruus glebe. s. colonus. Dixit
quoq; dn̄s ad abraham. n̄ ultra uocabis uxorē
tuā sarai. s; saram. Qui dn̄s mutationem

de fuga agar ⁊ ortu ismael.

de pacto circumcisionis ⁊ mutatione noīs abre ⁊ saray.